

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

25 פברואר 2014

המערערת

מדינת ישראל

המשיבים

1. הארגון הארצי של עובדי החברה למתנס"ים
2. החברה למתנס"ים מרכזיים קהילתיים בישראל בע"מ

בפני: הנשיא יגאל פליטמן, השופט עמירם רבינוביץ, השופטת אביטל רימון-קפלן
נציג ציבור (עובדים) מר איתן כרמון, נציג ציבור (מעבידים) מר אתגר עמיהוד

ב"כ המערערת: עו"ד איתמר הר-אבן

ב"כ המשיב 1: עו"ד עמי פרנקל ועו"ד שני בן-שחר

ב"כ המשיבה 2: עו"ד מיכל זילוני-חדד

פרוטוקול

עו"ד הר-אבן: לשאלת בית הדין לגבי היקף התכולה של הסכמי המסגרת, אני רוצה
לחדד ולומר כי הסכמי המסגרת הם מכסים תוספות שכר, ולא מכסים כיסוי כללי של
כל מיני תביעות שיכולות לבוא בתחום יחסי העבודה, למשל שינויים אירגוניים כאלו
ואחרים, שהם מראש לא נועדו לכסותם וזה לא השקט התעשייתי ומיצוי התביעות.
הם כן מכסים תביעות כספיות.

הארגון היה יכול לשמר תביעות. מה כל הרציונאל שמכניסים הסכמי מיצוי תביעות
ושקט תעשייתי כחוט השני לאורך השנים עשרות בשנים בכל הסכמי המסגרת? מה כל
הרציונאל? זה לא מיותר מכיוון שהמעסיק, במקרה זה המדינה, נותן הטבה כלכלית
ומבקש תמורתה מעבר לשקט התעשייתי גם מיצוי תביעות על התקופה בה ההסכם
חל כלומר רוצה לסגור את התקופה הזאת ולחסום כל תביעה כלכלית חדשה. אני
מדבר על הסכמי המסגרת בהם אנו עוסקים. כל התביעות הכלכליות-כספיות נסגרות
בהסכם זה. לולי סעיף השקט התעשייתי ומיצוי התביעות, התוצאה היא שלעולם ועד
הארגונים, או הצד השני של ההסכם, שומר לעצמו זכות לנהל הליכים אירגוניים כנגד
תביעות כספיות ועד כדי עיצומים ושביתות. לכן הסעיף הכרחי.

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 13-09-48425

1 לשאלת בית הדין במידה וסיכמו על מתן תוספת מסוימת בהסכם הקיבוצי עצמו,
2 לכאורה ההסכם הזה מחייב את הצדדים, אני משיב שאין בכך ספק. אנחנו עוסקים
3 פה בהוראת הצמדה שמפנה להסכם מסגרת שהצדדים ליחסי העבודה הם לא צד
4 להסכם המסגרת, הוא לא חל עליהם. הסכם המסגרת חל בין המדינה למעסיקים
5 הציבוריים להסתדרות.

6 הטענה שלנו היא שהצדדים מיישמים את מה שקוראים הוראת ההצמדה בחוקת
7 העבודה שלהם, התוצאה היא שמובילה לכך שהעובדים המוצמדים נמצאים במצב
8 מיטיב הרבה יותר מהסקטור אליו הם מוצמדים. הם עדיין משמרים את הכוח
9 והיכולת. זה בא לידי ביטוי בצורה פשוטה מאוד – הם יכולים לשבות על דרישה
10 כלכלית לגיטימית. הם משמרים לעצמם את הכוח הזה.

11 אכן השקט מוגבל רק לגבי תוספות השכר. אם בית הדין אומר לי שאותו הדבר קיים
12 באופן מובנה בחוקה, אני משיב כי אם כך למה צריך סעיף שקט תעשייתי ותביעות?
13 אם בית הדין אומר לי שממילא הם כפופים לאותו מיצוי, אבקש שיצהירו על כך.
14 מצבם בכך מוטב ממצבם של עובדי מדינה. עובדי המדינה ועובדי המגזר הציבורי
15 הכפופים להסכמי המסגרת קיבלו 7.25% לתקופה שההסכם חל עליו. זה סגר מבחינת
16 המדינה את אותה התקופה, אין יותר דרישות כלכליות, להבדיל מסכסוכים פתוחים
17 ועומדים לגבי השכר, והוחרגו בצורה ספציפית כגון הפרקליטים. עם קבלת המתן
18 הזה, ההסתדרות לא יכולה להכריז על סכסוכים. אם חברי יקום ויאמר שמבחינתם
19 התקופה הזאת סגורה וממוצה אולי די בכך אך גם לכך הם לא מוכנים, הם רוצים
20 לקבל הכל ולשמר את היכולת לאותה התקופה.

21 בית הדין מפנה אותי לסעיף 149 המראה כיצד מעדכנים שכר. אני משיב שוב שאם
22 יסכימו לומר שעדכון זה ממצה מבחינתם את התקופה המדוברת, זה יספק אותנו.
23 החלופה של שפיטה מול שביתה זה רק לעניין הכוח שאפשר להפעיל אך לעניין שימור
24 הזכות, היא קיימת.

25 אנחנו חושבים שזאת הוראת הצמדה, ואין בינינו מחלוקת לכך, ויש פסיקה כיצד
26 מפרשים הוראת הצמדה.

27 לשאלת בית הדין מה אני אומר על כך שלא ניתן להשיג זאת משפטית, אני משיב שזה
28 הקו איתנו הלך בית הדין קמא ואנו חושבים אחרת.

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

1 הדרישה המקורית של הממונה על השכר לחתום על הסכם הצטרפות ספציפי כפי
2 שחברות ממשלתיות אחרות עשו, נועדה גם כדי שהכל יהיה כתוב ומאושר, אך גם
3 מקריאה של המציאות, שיהיה משולב בתוכו. היינו מוכנים לרדת מהסכם הצטרפות
4 מוסדר, אלא רק שייאמר, שהעניין יהיה סגור. רצינו שדמם של עובדי החברה
5 למתנ"סים לא יהיה סמוק יותר מדמם של אחרים – זה כל מה שרצינו. גם את זה לא
6 הצלחנו לשמוע. הם עמדו על הדרישה הדווקנית לקבל ולא לתת.

7 לגבי העבר - גם מה שהיה – אנחנו חושבים שהיה לא תקין.
8 לשאלת בית הדין מכוח מה המדינה יכולה לשנות הסכם שהיא לא חתומה עליו, אני
9 משיב כי היא לא מבקשת לשנות את ההסכם.

10 להבנתנו, הטבת שכר, סעיף 29, לא מדבר רק על תוספות שכר. אם היו רוצים להגיד
11 זאת היו כותבים תוספות שכר. הניסוח והתכלית של החוק מדברים על הטבת שכר
12 באופן אחד, ולהבנתנו הטבת שכר לא חייבת להיות בשקלים בכיס אלא גם בכוח
13 כלכלי. לנהל מו"מ או עיצומים על תביעות כלכליות לגיטימיות זה כוח.

14 האם הדרישה של הצד השני נראית בסדר לבית הדין?
15 התקופות האלו נסגרות לעובדי כל המגזר הציבורי. למה שלעובדי המתנ"סים זה לא
16 יהיה? סעיף ההצמדה מעמיד אותם יותר טוב מאחרים. זה שהם מקבלים את אותן
17 תוספות שבמדינה מקבלים ובגללם אלו לא יכולים לנהל סכסוכים כלכליים ואלו כן
18 יכולים – זה לא שווה. "רק בעניינים של הסכם המסגרת" זה כל התוספות הכלכליות
19 שיכולות להיות. לפי ההיגיון שבית הדין מדבר עליו, אין מה להכניס סעיף שקט
20 תעשייתי. חברי טועה בכך שאנחנו דורשים שקט תעשייתי מוחלט – אך אנו דורשים
21 את אותו שקט תעשייתי שחל במדינה.

22
23 עו"ד פרנקל: אני חוזר על כל מה שכתבתי בסיכומים.
24 אני סבור כי ברור לחלוטין שהממונה על השכר מעוניין לשנות, להיכנס לתוך חוקה
25 שרירה וקיימת שהוא עצמו אישרר כשהיה לו נוח, כשדרשו גל פיטורים. עכשיו כשיש
26 סעיף הצמדה בנאלי שכזה שאנו מקיימים עשרות בשנים עם הנהלת החברה, בתיק
27 הזה יש משהו ייחודי, מבחינה עובדתית ההנהלה מאשרת בכתובים שוב ושוב את מה
28 שאנו אומרים לגבי אופן ההתנהלות. כאמור לא עשינו דברים במחשכים אלא הכל

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

1 לעין השמש ועינו הגלויה של הממונה על השכר. הוא לא יכול להגיד עכשיו שישנה
2 טעות וצריך לכתוב את החוקה מחדש, מקצה שיפורים.
3 אני מצטט מבג"ץ מילפלדר, שכתב כב' השופט ברק: "צד לחוזה עבודה אינו רשאי ...
4 החוזה הוא יחידה אחת". בסעיף 29 אין שום אמירה שמעניקה לממונה על השכר
5 בישראל סמכויות שכאלו. הכוח בידיו של הממונה. הם עושים כרצונם. אין לי כרגע
6 שום תביעת שכר על 2012. אני יודע איזו מריבה תצוץ, וזה דיון תיאורטי לחלוטין. זו
7 החוקה שלנו, האם אפשר לבטלה בהינף יד?

8
9 **עו"ד פרנקל:** אני מפנה לסעיף 20 לחוקה וסעיף 28, יש שינויים בתנאי עבודה. כתוב
10 "יודגש כי דרישות חדשניות ... טעון אישור הגוף המוסמך". כשנרצה אם בכלל נרצה
11 כשאננו יודעים כלל אם יהיה דבר כזה... אז אומרים לי עכשיו לשמוט מידי את
12 התביעה התיאורטית הזאת.

בית הדין:

13
14 **על פני הדברים,** החשש התיאורטי לו טוענת המדינה, דומה שאין לחשוש ממנו,
15 נוכח הכתוב בהסכם בחוקה עצמה (סעיפים 8, 11, 28).
16 **מעבר לזאת,** לגבי עדכון השכר, אזי דומה כי סעיפי העדכון על פי החוקה (סעיפים
17 149 ו-154), משמעם סיכום לגבי תוספת השכר שתחושב על פי מנגנון העדכון.
18 **משאלה הם הדברים,** ומשישנו סיכום לעניין עדכון השכר, דומה שסיכום זה מחייב
19 את שני הצדדים להסכם, הן את המעביד והן את ארגון העובדים. כך שאין עניין זה
20 של הסיכום לגבי ההצמדה במקרה שבפנינו, יכול לשמש כעילת שביתה, אלא מדובר
21 בהתחייבות משפטית הדדית שעל הצדדים לכבדה, על כל המשמעויות הנובעות מכך.
22 **לאור זאת,** מתעוררת השאלה כיצד אפשר לשבות בגין עניין מסוכם בהסכם עצמו.
23 **מעבר לזאת,** אין להתעלם גם מיכולת הממונה לא לאשר תוספת החורגת לדעתו.
24 **לאור מכלול הדברים,** מוצע בנסיבות המקרה למדינה, לשקול לחזור בה מהערעור.

25
26
27 **עו"ד הר-אבן:** אני מבקש הפסקה של כמה דקות כדי לשקול המשך צעדינו בתיק.

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

לאחר הפסקה

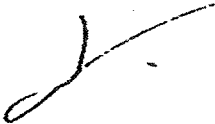
עו"ד הר-אבן: בעקבות המלצת בית הדין, אני אבקש למחוק את הערעור ללא צו להוצאות.

ב"כ המשיבים: אנו מסכימים למחיקת הערעור ללא צו להוצאות.

החלטה

פסק הדין יינתן בנפרד.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר תשע"ד, 25/02/2014 במעמד הנוכחים.

הנשיא יגאל פליטמן, אב"ד

קלדנית: עדי חורי
הוקלד על ידי עדי חורי

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

25 פברואר 2014

המערערת

מדינת ישראל

המשיבים

1. הארגון הארצי של עובדי החברה למתנס"ים
2. החברה למתנס"ים מרכזיים קהילתיים בישראל בע"מ

בפני: הנשיא יגאל פליטמן, השופט עמירם רבינוביץ, השופטת אביטל רימון-קפלן
נציג ציבור (עובדים) מר איתן כרמון, נציג ציבור (מעבידים) מר אתגר עמיהוד

ב"כ המערערת: עו"ד איתמר הר-אבן

ב"כ המשיב 1: עו"ד עמי פרנקל ועו"ד שני בן-שחר

ב"כ המשיבה 2: עו"ד מיכל זילוני-חדד

פסק דין

1. במהלך הדיון בערעור, הציע בית הדין לצדדים את ההצעה הבאה:
"על פני הדברים, החשש התיאורטי לו טוענת המדינה, דומה שאין לחשוש ממנו, נוכח הכתוב בהסכם בחוקה עצמה (סעיפים 8, 11, 28).
מעבר לזאת, לגבי עדכון השכר, אזי דומה כי סעיפי העדכון על פי החוקה (סעיפים 149 ו-154), משמעם סיכום לגבי תוספת השכר שתחושב על פי מנגנון העדכון.
משאלה הם הדברים, ומשישנו סיכום לעניין עדכון השכר, דומה שסיכום זה מחייב את שני הצדדים להסכם, הן את המעביד והן את ארגון העובדים. כך שאין עניין זה של הסיכום לגבי ההצמדה במקרה שבפנינו, יכול לשמש כעילת שביתה, אלא מדובר בהתחייבות משפטית הדדית שעל הצדדים לכבדה, על כל המשמעויות הנובעות מכך.
לאור זאת, מתעוררת השאלה כיצד אפשר לשבות בגין עניין מסוכם בהסכם עצמו.
מעבר לזאת, אין להתעלם גם מיכולת הממונה לא לאשר תוספת החורגת לדעתו."

בית הדין הארצי לעבודה

עס"ק 48425-09-13

לאור מכלול הדברים, מוצע בנסיבות המקרה למדינה, לשקול לחזור בה מהערעור."

2. ב"כ המערער קיבל את המלצת בית הדין וביקש לאורה למחוק את הערעור ללא צו להוצאות וב"כ המשיבים הסכימו לכך.

3. לאור האמור הערעור נמחק בזאת ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה אדר תשע"ד (25 פברואר 2014), בנוכחות הצדדים.

אביטל רימון קפלן,
שופטת

עמירם רבינוביץ,
שופט

יגאל פליטמן,
נשיא, אב"ד

מר עמיהוד אתגר,
נציג ציבור (מעבידים)

מר איתן כרמון,
נציג ציבור (עובדים)